

Φιλελεύθερη Δημοκρατία

Ολοκληρωτισμός

ΝΑ ΕΚΤΡΟΧΙΑΣΟΥΜΕ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

Ο κοινωνικός εκφασισμός μοιάζει να εντείνεται. Η πλευρά της οργανωμένης του μορφής, η Χρυσή Αυγή, ως νεοβαπτισμένο κόμμα ναζιστικών συμμοριών, πρώην πρακτόρων της ΕΥΠ και ομάδων του οργανωμένου εγκλήματος, αναζητά την εξαγορά των φτωχοποιημένων κοινωνικών ομάδων.

Ομάδες που σε περιόδους κοινωνικής παρακμής συσπειρώνονται συχνά γύρω από το ιδεολόγημα της "εθνικής ενότητας" και τη φοβικότητα απέναντι στον "ένο".

Απερίσκεπτα, κοντόθωρα, αντανακλαστικά μα και σκόπιμα, ο "ένος" θα χαρακτηριστεί εχθρός και θα αποτελέσει το εξιλαστήριο θύμα όλων των κοινωνικών κι ατομικών δεινών για τον "ντόπιο".

Τι είναι εκείνο όμως που, πολλαπλασιασμένο και μεγεθυμένο, θα μπορούσε να περιγράφει τα στοιχεία αυτού που ονομάζουμε καθεστώς "ολοκληρωτικού χαρακτήρα";

Ένα καθεστώς που χαρακτηριστικότερη εκδοχή του, αποτέλεσε η ναζιστική Γερμανία των κρεματορίων και των στρατοπέδων συγκέντρωσης;

Η παραδοσιακή ανάγνωση, εστιάζει στην ανάδυση του ολοκληρωτισμού (όξυνση των φασιστικών κοινωνικών τάσεων και άνοδος των νεοναζιστικών κομμάτων), ως μέρος της στρατηγικής των κυρίαρχων πολιτικών κι επιχειρηματικών ελίτ της φιλελεύθερης δημοκρατίας.

Σκοπός της είναι ο ευρύτερος κοινωνικός αποπροσανατολισμός, η διασπορά φόβου και η καταστολή πολιτικών διεκδικήσεων.

Επιτυγχάνεται έτσι η ευκολότερη και αποτελεσματικότερη διαχείριση διαφόρων μορφών συστηματικής κρίσης (όπως η οικονομική που διανύουμε) και η επιστροφή στη γνώριμη ομαλότητα (την επαναφορά δηλαδή των κυρίαρχων εξουσιαστικών συσχετισμών).

Αυτό που φαίνεται ωστόσο να συμβάλει στην, ανοιχτή ή όχι, υποστήριξη νεοναζιστικών πρακτικών και τάσεων από ορισμένες κοινωνικές ομάδες, θα πρέπει να αναζητηθεί στον τρόπο που οργανώνεται η σχεσιακή τους καθημερινότητα.

Στον τρόπο δηλαδή με τον οποίο επικοινωνούν, συσχετίζονται και αντιλαμβάνονται οι άνθρωποι τις ζωές τους.

Υποστηρίζουμε κατ' αυτό τον τρόπο, ότι η ανάδυση του ολοκληρωτισμού οργανώνεται και προωθείται, σε διάφορα επίπεδα, από τους οικονομικούς και πολιτικούς κυρίαρχους.

Καλλιεργείται ωστόσο, στη βάση των χαρακτηριστικών που συγκροτούν την καθημερινότητα της κοινωνικής κι ατομικής ζωής των ανθρώπων, σε καθεστώς φιλελεύθερης δημοκρατίας και όχι στην ιδιαίτερη συνθήκη ενός ολοκληρωτικού καθεστώτος καθεαυτού.

Με άλλα λόγια, αν και δε διακρίνεται μια γραμμική ή αιτιακή σχέση μεταξύ φιλελεύθερης δημοκρατίας και ολοκληρωτισμού, εντοπίζεται μια σχέση βαθιά οργανική.

Άρκει να παρατηρήσουμε “γύρω μας” για να δούμε περάσματα:

- Από τη λατρεία των εθνικών ιδεωδών, στην εμμονή του εθνικιστικού στοιχείου...
- Από την πίστη στον ανταγωνισμό ως επιθυμητή και κυρίαρχη κινητήρια δύναμη της κοινωνίας, στον αποκλεισμό και την εγκατάλειψη αλοένα περισσότερων ανθρώπων που αδυνατούν να τρέξουν ή να τερματίσουν στις πρώτες θέσεις της κούρσας...
- Από τη δεδομένη (παραδοσιακή) συνθήκη της πατριαρχίας και της σεξουαλικής καταπίεσης, στη διάχυση του σεξισμού, την ομοφοβία και τη σεξουαλική κακοποίηση...
- Από την κουλτούρα της ανάθεσης και την εκλογική διαδικασία ως ψευδαίσθηση συμμετοχής, στην καθολική παραίτηση και την αδράνεια της ματαιότητας...
- Από την υποχώρηση της κοινωνικότητας, την ιδιώτευση και την απομόνωση, στην παραλυτική αλλοτρίωση της αποξένωσης...
- Από την εμμονή για διαρκή αισφάλεια απέναντι σε ανύπαρκτους κινδύνους, στη θυσία της ελευθερίας στο βωμό της κοινωνίας του απόλυτου ελέγχου...
- Από την πίστη στο μεταφυσικό χαρακτήρα της νομοθεσίας και την τοποθέτηση του νόμου πάνω από τον άνθρωπο, στη βαρβαρότητας της φυλακής, και την αποκτήνωση των στρατοπέδων συγκέντρωσης...
- Από την κυριαρχία της τεχνοκρατίας, στο φετιχισμό της “ανάπτυξης”, την παντοκρατορία των βιομηχανιών και των επιχειρήσεων, τη μανία εντατικοποίησης της αποδοτικότητας και τη διαρκή “υποτίμηση” της εργατικής δύναμης...
- Από την λεροποίηση της οικονομίας, στη θεοποίηση του χρήματος...
- Από την καταλήστευση των φυσικών πόρων, στην καταστροφή κάθε φυσικού στοιχείου...
- Από την εμπορευματοποίηση κάθε κοινωνικής δραστηριότητας, στην κυριαρχία της βιομηχανίας του θεάματος...
- Από την κοινωνική, στην ατομική αλλοτρίωση και αντίστροφα....

Ο φιλελευθερισμός έτσι, παράγει διαρκώς και συστηματικά, τα στοιχεία εκείνα που θα καταστήσουν γόνιμο το έδαφος της ανάπτυξης του ολοκληρωτισμού, δημιουργώντας διαρκώς περάσματα προς αυτόν. Η ώθηση για την πραγματοποίηση του περάσματος μπορεί να δοθεί από αυτό που ονομάζουμε "κρίση": μια αφορμή που σχηματικά κορυφώνει τα ποικίλα κοινωνικά, οικονομικά, πολιτικά αίτια.

Αυστηρά όρια και καθαρά σχήματα κοινωνικών διεργασιών δεν υπάρχουν. Το αύριο βρίσκεται τόσο στο σήμερα όσο και στο χθες. Χαρακτηριστικά ολοκληρωτικών καθεστώτων, λιγότερο ή περισσότερο ευδιάκριτα, όπως είδαμε και παραπάνω, εντοπίζονται ήδη στο "δημοκρατικό" παρόν μας.

Καθίσταται σαφές ότι η εναντίωση σε κάθε μορφή σύγχρονου ολοκληρωτισμού, συνιστά αναγκαία εναντίωση στο καθεστώς της φιλελεύθερης δημοκρατίας.

Κάθε πρόθεση επιστροφής σε αξιακά και πολιτικά αιτήματα του φιλελευθερισμού, κάθε αναπόληση του υποτιθέμενου δημοκρατικού παρελθόντος έστω και ως γραμμή άμυνας στην επερχόμενη βαρβαρότητα, συνιστά εκκόλαψη των αιτιών της ίδιας της βαρβαρότητας.

Η ΜΑΧΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΠΟΣΠΑΣΤΗ ΜΑΧΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ.

Να εναντιωθούμε στην εξουσία, προτάσσοντας την αντίσταση, την αυτοοργάνωση και την αλληλεγγύη όχι ως εργαλεία επιβίωσης σε καιρούς και συνθήκες κρίσης, αλλά ως τις σχέσεις εκείνες που θα τους δώσουμε τόπο και χρόνο να αναπτυχθούν και να αποτελέσουν μορφές ύπαρξης και δράσης, απέναντι στην επέλαση της καπιταλιστικής βαρβαρότητας και των ολοκληρωτικών εκδοχών της.

μπλόκο
στην εξουσία

<http://mplokonikaia.squat.gr>